

Arrest

nr. 211 661 van 26 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. COMANS
Terhulpsessesteenweg 178
1170 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. COMANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 22 november 2015 België is binnengekomen, diende op 11 december 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 13 april 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 april 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 11/12/2015
Overdracht CGVS: 29/03/2016*

Op 4 januari 2018 van 08.59 tot 13u00 had u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming een persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is. Uw advocaat, meester Magali Comans, was gedurende het volledig persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie. U werd op 1 januari 1996 geboren in het dorp Sarrawza in het district Sarrawza in de provincie Paktika. U woonde daar uw hele leven. U studeerde aan de Hayat Baba High School en hielp in uw vrije tijd uw vader op het veld. U bent verloofd met G.D.K.

Op 20 of 21 Hamal 1394 (9 of 10 april 2015) had u een gevecht met een qari die de taliban steunde. U werd omwille van deze ruzie vastgezet in het districtshuis. Twee dagen later ontmoette u daar A.M., een commandant van het National Directorate of Security (NDS). Hij preees u en moedigde u aan om als informant voor de regering te werken. De taliban kwamen erachter dat u banden had met A.M. en kwamen naar uw huis. Ze lieten een dreigbrief voor u achter en ontvoerden uw broer. Na vijf dagen werd uw broer vrijgelaten. U dook onder bij familie in uw dorp.

Een oom van u, M., werkte samen met de taliban. Hij verwittigde u dat de taliban ergens een mijn gingen plaatsen. U bracht meteen A.M. op de hoogte, die de verantwoordelijke talib arresteerde. De taliban kwamen erachter dat M. u had geïnformeerd over hun plannen en sloegen hem. De taliban kwamen u zoeken bij u thuis, maar u zat reeds ondergedoken. Nadien diende u klacht in bij A.M. en het districtshuis. Ze zeiden u dat u zich best bij de ALP aansloot. U wilde dit echter niet en besloot het land te verlaten.

U verliet Afghanistan op 29 of 30 Mizan 1394 (21 of 22 oktober 2015).

Na uw vertrek uit Afghanistan hoorde u van uw familie dat A.M. werd gedood en dat de taliban u nog zijn komen zoeken.

U kwam op 22 november 2015 in België aan en diende op 11 december 2015 een verzoek tot internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door de taliban.

U legt ter staving van uw verzoek om internationale bescherming de volgende documenten neer: uw taskara (origineel), een dreigbrief van de taliban (origineel) en de klacht die u neerlegde (origineel).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming, reisroutes en reisdocumenten.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud (NPO), p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de motieven voor het verzoek om internationale bescherming, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat de door u beweerde herkomst uit het district Sar Rawza in de provincie Paktika niet geloofwaardig is. U bent namelijk niet op de hoogte van de veiligheidssituatie in de door u beweerde regio van herkomst.

Een eerste belangrijk element dat duidelijk op de ongeloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst wijst is het feit dat u niet op de hoogte bent van een belangrijk incident in de Hayat Baba High School op 20 augustus 2015. Tijdens clashes tussen de taliban en de autoriteiten landde er een raket in de school. Drie studenten (uit het tweede, vierde en zesde jaar) overleden en één kind geraakte gewond.

U zou van dit incident op de hoogte moeten zijn. U volgde namelijk les in de Hayat Baba High School tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan. Omwille van de problemen die u kende, stopte u met school tien dagen vóór de Ramadan, dus op 7 juni 2015 (NPO, p. 14). Nadien – en tot uw vertrek eind oktober 2015 – verbleef u ondergedoken in uw dorp bij familie. Uw broers volgden nog steeds les in de Hayat Baba High School (NPO, p. 23). Eén van hen zat in het vierde jaar, de andere in het vijfde jaar en de derde in het zevende jaar (NPO, p. 6). U woonde bovendien dicht bij deze school. U gaf namelijk als adres bij DVZ: “district Sar Rawza, dorp Sar Rawza, drie kilometer van het districtshuis Sar Rawza, dichtbij een kleine supermarkt en de school Hayat Baba”(NPO, p. 4).

U bent echter niet op de hoogte van het incident waarbij drie kinderen om het leven kwamen in de Hayat Baba school. Gevraagd of er ooit een serieus veiligheidsincident in de school was, antwoordt u dat er veel gebeurde. De bewaker van de school werd gedood en in 1391 (april 2012 – april 2013) werd er een granaat in de school gegooid (NPO, p. 15). De incidenten die u vermeld betreffen duidelijk niet het incident met de raket dat kort voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond. Er wordt dan met u afgecheckt of er het jaar voor uw vertrek uit Afghanistan een veiligheidsincident in de school plaatsvond. U verklaart dat er een mijn werd geplaatst aan de muur van de school omdat de ALP daar soms patrouilleerde. Een ranger voertuig van de politie werd door deze mijn geraakt maar er waren geen studenten die overleden. U hebt geen weet van een incident in het jaar vóór uw vertrek uit Afghanistan waarbij studenten gedood of gewond geraakten. Enkel de bewaker van de school werd vermoord door de taliban (NPO, p. 15-16). Gevraagd of er ooit een raket landde in Hayat Baba school ontkent u dit maar u denkt dat het misschien in Shahid Shar Jani school gebeurde, misschien een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Het ging echter niet over een raket maar brandstichting. Er landde volgens u anderhalf jaar voor uw vertrek een granaat in de Shahid Sahri Ali school maar er stierf niemand (NPO, p. 27).

Het feit dat u geen weet hebt van de raketinslag op de Hayat Baba school doet zwaar afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. Om verschillende redenen kan het niet dat u tot oktober 2015 in Sar Rawza verbleef en niet op de hoogte zou zijn van dit incident. U bent tot uw zestiende of zeventiende jaar naar deze school gegaan en zou er dus contacten moeten hebben die u zouden vertellen over dit schokkende incident. Meer nog, op het moment van het incident volgden uw broers nog steeds les in deze school. Eén van hen zat in het vierde jaar, en was dus een jaargenoot van één van de overleden leerlingen. Dit incident zou dus zeker besproken worden in uw familiecontext.

Daarenboven woonde u ook nog eens dichtbij de Hayat Baba school, wat nog een reden is dat een dergelijk incident niet onopgemerkt aan u voorbij kon gaan. Op het moment van het incident zat u weliswaar ondergedoken bij familie, maar u was nog steeds in hetzelfde dorp en gezien het feit dat uw broers les volgden in de school en uw ouderlijk huis er dichtbij is zou dit incident zeker besproken zijn geweest.

Uw gebrek aan kennis over dit incident is dus een zeer duidelijke indicatie van het feit dat u reeds in augustus 2015 niet meer in het district Sar Rawza aanwezig was, en dus niet de waarheid vertelt over uw datum van vertrek uit de regio. Bovendien zaait uw gebrek aan kennis over de raketaanval ook twijfels over de verblijfplaats van uw familie. Zelfs als u de regio al verlaten had vóór augustus 2015, maar uw familie er nog steeds verbleef, zoals u beweert (NPO, p. 6) zou er verwacht kunnen worden dat uw familie u vertelt over dit schokkende incident op de school van uw broers. U weet er echter niets over, wat doet vermoeden dat uw familie ook niet meer in Sar Rawza verblijft. U geeft dus geen zicht op uw eigen datum van vertrek uit het district Sar Rawza, en ook niet op de verblijfplaats van uw familie.

U bent geconfronteerd met het feit dat uw onwetendheid over dit incident de geloofwaardigheid van uw herkomst ondermijnt. U antwoordt hierop dat u 100% zeker bent dat dit incident niet gebeurde, en dat u erover geïnformeerd zou zijn als het gebeurd was (NPO, p. 27). Deze uitleg is echter niet afdoende, aangezien de op het CGVS beschikbare informatie duidelijk aangeeft dat er wel degelijk een belangrijk incident gebeurde in de Hayat Baba school in de maanden voor uw vertrek. Er kan ook geen twijfel zijn dat de informatie waarover het CGVS beschikt en die een aanval op de Hayat Baba school in Sar Rawza district vermeldt, dezelfde Hayat Baba school betreft als diegene waar u naar school ging. Er is volgens u namelijk maar één Hayat Baba school in de regio (NPO, p. 14, 27).

Naast dit zeer belangrijke hiaat in uw kennis dat reeds afdoende aantoont dat het niet geloofwaardig is dat u tot oktober 2015 in de door u beweerde regio verbleef, blijkt uit uw andere verklaringen ook dat uw herkomst niet geloofwaardig is.

U weet niet dat er een jaar voor uw vertrek een nieuwe gouverneur werd aangesteld in Paktika. Van 2010 tot eind 2014 was Mohibullah Samin de gouverneur van Paktika. Hierna werd Abdul Karim Matin aangesteld tot mei 2015, waarna Aminullah Sharaq gouverneur werd. Toen u Afghanistan verliet, was Aminullah Sharaq dus al een half jaar de gouverneur van Paktika. U verklaart echter dat Aminullah Sharaq werd aangesteld toen u al in België was, en dat Mohibullah Samin ging worden veranderd toen u vertrok (NPO, p. 25-26). De verandering vond echter zeven maanden voor uw vertrek plaats. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt op het einde van het onderhoud, verklaart u dat inderdaad Mohibullah Samin reeds vervangen was door Aminullah Sharaq toen u vertrok. Er wordt u gezegd dat dat niet was wat u voordien in het onderhoud zei, en dat u met name zei dat Mohibullah Samin ging worden veranderd toen u vertrok. U zegt hierop dat hij inderdaad een jaar voor uw vertrek werd vervangen en acht jaar de chieft was (NPO, p. 28). Het feit dat u achteraf bevestigt wat u verteld wordt door het CGVS doet niet af aan de onjuistheid van uw eerdere verklaringen. Daarenboven was Mohibullah Samin vier en een half jaar gouverneur van Paktika, niet acht jaar.

U kent de districtschief van Sar Rawza (Abdullah Khair Khow), en ook de districtschief vóór hem (Raz Mohammad). U verklaart dat de districtschief daarvóór van uw dorp was en gedood was door een mijn, maar u kent zijn naam niet (NPO, p. 26). Dat u de naam van deze persoon (Mohammad Akbar) niet kent, is erg opvallend aangezien het gaat om iemand van uw dorp die volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ook in uw dorp werd gedood in 2011. Net deze naam zou u moeten kennen, aangezien het gaat om iemand uit uw eigen leefwereld. U bevestigt dit zelf wanneer er u gevraagd wordt sinds wanneer Abdullah Khair Khow districtschief is: "De persoon van mijn dorp was de districtschief ik ken hem omdat hij van mijn dorp is maar ik ken de andere chiefs niet" (NPO, p. 26).

U bent wel op de hoogte van een bomexplosie aan het districtshuis (NPO, p. 19) maar u geeft hier vage informatie over. Zo weet u niet hoeveel slachtoffers er waren en zegt u eerst dat er buitenlandse troepen werden gedood in deze aanval (NPO, p. 19), terwijl u kort daarna daarop terugkomt en zegt dat u niet zeker weet of de Amerikanen er waren, maar dat er zeker mensen van het Afghaanse leger en de ALP werden gedood (NPO, p. 21). U kent ook Azizullah Kamran, een gekende commander in Paktika en hebt bepaalde informatie over hem zoals zijn district van herkomst en zijn functie. Hoewel u weet dat hij ook Dari spreekt, denkt u dat hij van een Pashtoe stam is. Gevraagd of u geen Tadzjiek is, wordt u onzeker en zegt u dat u het niet weet (NPO, p. 20). U bent dus niet goed op de hoogte van zijn Tadzjiekse afkomst en het feit dat hij, door zijn gebrek aan respect voor de mensenrechten, aan de basis ligt van verhoogde spanningen tussen Tadzjiken en Pashtounen in Paktika.

U verklaart namelijk dat hij een goede relatie heeft met Pashtounen omdat hij een expert persoon is wat betreft veiligheid (NPO, p. 20-21). De negatieve reputatie van Azizullah is nochtans iets waar u als Pashtou, levende in Paktika, van op de hoogte zou moeten zijn. U weet ook niets over mishandeling door ALP troepen, behalve verplichte rekrutering, huiszoekingen en een verbod om op moto's te rijden (NPO, p. 22-23). Nochtans is het bekend dat de ALP troepen van Azizullah grove mensenrechtenschendingen beginnen in Paktika.

U haalt enkele belangrijke incidenten aan maar slaagt er niet in deze zelfs bij benadering correct in de tijd te situeren. U vertelt over een gekend incident waarbij een groot aantal taliban, volgens u tussen de 180 en 200 gedood werden in misschien 1393, of bijna 1393 (NPO, p. 24). Vermoedelijk bedoelt u hiermee de grote aanval op een Haqqani-kamp in juli 2011, waarbij ongeveer 80 strijders omkwamen. Dit is dus drie jaar of meer vóór de datum van 1393 (21 maart 2014-20 maart 2015) die u geeft. U vermeldt ook een luchtaanval van de Amerikanen op een kliniek in 1392 (21 maart 2013-20 maart 2014) (NPO, p. 24-25). Deze aanval vond echter plaats in 2009, dus niet één of twee jaar, maar zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Dit is een groot verschil en hoewel er van u niet kan worden verwacht dat u incidenten exact in de tijd kan situeren, kan er gezien uw opleidingsniveau wel verwacht worden dat u bij benadering kan zeggen wanneer belangrijke gebeurtenissen plaatsvonden. U zegt ook dat de luchtaanval op de kliniek de laatste is die u zich herinnert (NPO, p. 25), terwijl er in Sar Rawza district ook nog in oktober 2013 een luchtaanval plaatsvond waarbij zeven strijders omkwamen.

Bijkomend wijst het CGVS er nog op dat er twijfels bestaan omtrent uw verklaringen over uw identiteit en leeftijd. Met betrekking tot uw leeftijd en uw periode op school zijn uw verklaringen niet coherent. U zei bij aankomst dat u negentien jaar oud was en geboren in 1996 (verklaring DVZ, p. 1). Tijdens het persoonlijk onderhoud zegt u echter dat u in juni 2015, toen u met school stopte, zestien jaar oud was (NPO, p. 14). Het is niet mogelijk dat u in juni 2015 zestien jaar oud was en bij aankomst in België, vijf maanden later, negentien jaar oud bent. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u denkt dat u misschien 17 jaar oud was, en dat u bij aankomst uw exacte leeftijd niet wist en zei dat u 19 jaar oud was (NPO, p. 14). Ondanks het feit dat u tot het elfde jaar naar school zou zijn gegaan, en dus een vrij hoog niveau van scholing hebt genoten, kan u dus in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen eenduidige verklaringen afleggen over uw leeftijd. Bovendien geeft u als geboortjaar tijdens het persoonlijk onderhoud op dat u denkt dat het 1372 is (maart 1993-maart 1994) (NPO, p. 3). Volgens de Afghaanse geboortedatum die u opgeeft was u dus bij aankomst in België 22 jaar oud, niet 19 jaar. Daarenboven werd taskara die u neerlegt afgegeven op 20 Jawza 1391 (9 juni 2012), toen u volgens de door u bij uw verzoek om internationale bescherming gegeven geboortedatum van 1996 16 jaar oud was. Op de foto op deze taskara draagt u officieel uitziende Westerse kledij en ziet u er niet uit als een jonge student, maar een stuk ouder dan 16 jaar. Er bestaat dus onduidelijkheid over de door u aangegeven leeftijd. Ook over uw achternaam bent u incoherent. Bij aankomst gaf u de naam "E." (zie verzoek om internationale bescherming), die u nadien veranderde naar K.. U gaf de naam "E." op omdat u het graag hebt, maar uw familienaam is eigenlijk K. (NPO, p. 3). Op uw facebook-account is uw achternaam ook "E." (NPO, p. 13). Het is bevreemdend dat u bij aankomst een foute familienaam zou opgeven bij uw officieel verzoek tot internationale bescherming, gewoon omdat u die naam graag hebt.

Ook met betrekking tot het landbouwersprofiel van uw familie zijn er hiaten in uw kennis te bespeuren. Uw vader was steeds landbouwer (NPO, p. 6) en u hielp hem op het land (NPO, p. 7). U verklaart dat uw familie veel gronden heeft, maar u weet niet hoeveel. U verklaart dat het 25 pati of stukken land zijn, maar kan dit niet uitdrukken in jerib of biswa, de gangbare oppervlaktematen voor grond in Afghanistan. U weet ook niet hoeveel één biswa is, u denkt dat het om 40 m² gaat (NPO, p. 7) maar het is 100 m². Gevraagd naar een andere oppervlaktemaat dan biswa of een ander woord dan biswa, verklaart u er geen te kennen en zegt u alleen biswa te hebben gehoord. Wanneer er gevraagd wordt of u al ooit van jerib hebt gehoord, zegt u dan plots dat u dit hoorde als mensen over een hoeveelheid land spraken (NPO, p. 7). U weet echter niet wat groter is, één jerib of één biswa (NPO, p. 7). Eén jerib bedraagt 2000 m² en is dus stukken groter dan één biswa. Dat u als zoon van een Afghaanse landbouwfamilie dermate slecht geïnformeerd zou zijn over de gebruikte oppervlaktematen in Afghanistan doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel. U weet wel dat één mann, een Afghaanse gewichtsmaat, zeven kilogram bedraagt (NPO, p. 9).

Uw familie teelde klaver en verkocht deze oogst. U legt uit dat klaver drie keer wordt geoogst: in de tweede maand, in de zesde maand en in de maand Mizan (NPO, p. 9). Mizan is de zevende maand in de Afghaanse kalender, wat dus betekent dat uw familie vlak achter elkaar, in de zesde en zevende maand klaver oogst. U bevestigt dit. Er wordt u dan uitleg gevraagd hoe het kan dat er zo dicht achter elkaar, in de zesde en zevende maand, kan worden geoogst.

Hierop begint u te twijfelen over de oogst en zegt u vaag: "ik weet niet exact, soms in de derde of vierde maand ik weet niet precies"(NPO, p. 9). U geeft dus vage en onwaarschijnlijke informatie over een essentiële inkomstenbron van uw familie, met name de klaver die jullie verkopen. U kent wel de plant- en oogsttijden van de tarwe die uw familie cultiveert (NPO, p. 9).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sar Rawza gelegen in de provincie Paktika. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sar Rawza heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 4 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U reageert hierop door te ontkennen dat het incident met de raket in de Hayat Baba school gebeurde en te verklaren dat u nooit uw district verliet (NPO, p. 27). U zegt ook dat u niet goed bent met data (NPO, p. 28). Zoals eerder uiteengezet, verontschuldigt deze uitleg uw gebrekkige verklaringen over de veiligheidssituatie in Sar Rawza niet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België.

Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Met betrekking tot uw taskara wijst het CGVS erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst en asielrelaas niet aannemelijk maken. Bovendien werd uw taskara afgegeven op 20 Jawza 1391 (9 juni 2012) en kan deze dus sowieso niet staven dat u na deze datum nog in Sar Rawza hebt verbleven. De dreigbrief en de klacht houden verband met uw asielrelaas, waar gezien de ongeloofwaardigheid van uw herkomst, geen geloof aan kan worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

"- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) ;
- artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 ;
- artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie ;
- art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 ;
- art. 48/6 van de wet van 15 december 1980 ;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering) ;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."

Verzoeker gaat vooreerst in op de weerlegging van de motivering van de bestreden beslissing "in feite". Hij licht vooreerst toe dat:

"Het CGVS is van oordeel dat de herkomst van verzoeker uit het district Sarawza in de provincie Paktika niet geloofwaardig is. Zij is enkel en alleen van die mening omdat verzoeker zorgezgd niet op de hoogte is van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS baseert zich in haar beoordeling aldus (i) op een zeer eenzijdige factor, met name louter en alleen de veiligheidssituatie in de regio net vóór vertrek, zonder rekening te houden met andere factoren die zijn herkomst kunnen bewijzen, en (ii) zonder

rekening te houden met de specifieke omstandigheden van verzoeker in die korte periode voor vertrek of de graad van kennis die van verzoeker kan worden verwacht.

Alle andere elementen die verzoeker zijn herkomst kunnen bewijzen werden daarbij, onterecht, niet in rekening gebracht. Verzoeker leefde immers sinds begin juni 2015 ondergedoken bij verschillende leden van zijn familie, na het ontvangen van dreigementen (dreigingsbrief) van de taliban. Ook wordt door het CGVS een onrealistisch niveau van kennis van de verschillende gebeurtenissen (zoals aanslagen) in de regio verwacht van verzoeker, des te meer gezien zijn leeftijd en omstandigheden waarin hij zich bevond net vóór zijn vertrek.

1. Omtrent het profiel van verzoeker

Verzoeker is een Afghaans staatsburger van Pashtounse etnie, geboren op 1 januari 1996 (hij kent de exacte maand niet) in het dorp Sarrawza, in het district Sarrawza (provincie Paktika). Hij studeerde aan de Hayat Baba High School.

Op 9 of 10 april had verzoeker een gevecht met een qari die de taliban steunde. Hierdoor werd hij vastgezet in het districtshuis. Twee dagen later ontmoette hij er A.M., een commandant van het National Directorate of Security, die hem vroeg te werken als informant voor de regering, tegen de taliban.

De taliban kwam er echter achter dat verzoeker banden had met A.M. en kwamen bedreigingen uiten bij verzoeker zijn thuis. Zij lieten een dreigbrief achter, waarvan verzoeker het origineel bezorgde aan het CGVS. en ontvoerden verzoeker zijn broer. Na vijf dagen wordt deze laatste vrijgelaten. Verzoeker doek vanaf dit voorval echter onder bij verschillende leden van de familie in hetzelfde dorp (Sarrawza).

Verzoeker zijn oom, M., werkte samen met de taliban. Hij verwittigde verzoeker dat de taliban een mijn ging plaatsen. Hierop volgend bracht verzoeker onmiddellijk A.M. hiervan op de hoogte, die de verantwoordelijke talib arresteerde. De taliban kwam er echter achter dat M. verzoeker had geïnformeerd over de plannen van de taliban en kwamen M. in elkaar slagen. Ook kwamen zij verzoeker zoeken bij hem thuis. Op dit moment zat hij echter, ten gevolge van de hierboven vermelde dreigbrief, reeds ondergedoken bij familie.

Verzoeker ging na dit voorval klacht indienen bij A.M. en het districtshuis. Die zeiden dat verzoeker zich best bij de lokale politie, ALP, aansloot, hetgeen verzoeker weigerde.

Bijgevolg zag verzoeker er niets anders op dan het land te verlaten, hetgeen hij deed op 21 of 22 oktober 2015. Op 22 november 2015 kwam verzoeker aan in België en op 11 december 2015 diende hij een verzoek in tot internationale bescherming.

Na zijn vertrek uit Afghanistan, hoorde verzoeker van familie dat A.M. inmiddels werd gedood en dat de taliban verzoeker nog is komen zoeken. Bijgevolg vreest hij bij terugkomst in Afghanistan te worden vermoord door de taliban.

Ondanks het neerleggen van bewijsstukken (dreigbrief en taskara) meent CGVS toch, maar weliswaar onterecht, dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het CGVS komt louter en alleen tot deze conclusie doordat verzoeker niet in detail kan herinneren wat er zich voorafgaand aan zijn vertrek uit Afghanistan op vlak van veiligheid is gebeurd in Sarrawza.

2. Wat betreft de kennis van data van verzoeker

Meerdere malen wordt aan verzoeker gevraagd wanneer bepaalde voorvallen zich hebben voorgedaan, en wordt voor elke gebeurtenis gevraagd wanneer precies deze plaatsvond. Het is ook enkel op deze basis (i.e. het kennen van data) dat het CGVS oordeelt dat hij op de hoogte zou moeten zijn van bepaalde gebeurtenissen of wordt hem verweten het tijdstip van bepaalde gebeurtenissen niet goed te kunnen inschatten.

Echter is het algemeen geweten dat men in Afghanistan doorgaans geen weet heeft van exacte tijdstippen, net zoals dit het geval is met de leeftijd van personen.

Zo wordt verzoeker verweten dat hij niet weet dat er reeds zeven maanden voor zijn vertrek een nieuwe gouverneur, met name Amunillah Sharaq aangesteld was (de naam van de nieuwe gouverneur kende echter hij wel) en dat er in 2011 een grote aanval gebeurde op een Haqqani kamp.

Echter haalt verzoeker meerdere malen tijdens het verhoor aan dat hij inderdaad niet goed is met data:

"*Kan u me voor elke keer dat ze kwamen de maand en het jaar geven ?

Ik weet niet precies" (CGVS 2, p. 13)

"Ik ben niet goed met data" (CGVS 2, p. 26)

"Ik weet de data niet maar ze vertrokken" (CGVS 2, p. 28)

"Ik vertel de waarheid ik leefde in mijn dorp ik groeide er op ik ben niet goed met de data eender welke vraag zal ik antwoorden over mijn dorp eender wat

Zelfs als u tot vanavond vragen stelt kan ik ze antwoorden over de data ben ik niet goed. (CGVS 2, p. 28)

Toch werd hier, geheel onterecht, geen enkele rekening mee gehouden en valt het op dat het CGVS een zeer partijdige houding aanneemt.

Het CGVS is ook van mening dat verzoeker, "gezien zijn opleidingsniveau" op de hoogte zou moeten zijn van de exacte datum van dergelijke voorvallen. Doch wordt zijn opleidingsniveau zwaar overschat en kan niet worden verwacht van iemand die amper aan een middelbare school heeft gestudeerd, en op zulke jonge leeftijd op dat moment, dat hij alle precieze data kent (zeker niet indien ze in een redelijk ver verleden plaatsvonden). Inderdaad was verzoeker amper 19 jaar toen hij toekwam in België.

"Maar ik studeerde het twaalfde jaar niet

* Waarom niet?

Ik kreeg probleem en ik vertrok door taliban (CGVS 1, p. 14)

Ook moet worden meegedeeld dat er maar drie dagen per maand school was, en enkel in de voormiddag. Vele studenten komen gedurende de schooldagen ook niet altijd opdagen. Het niveau van scholing is aldus zeer laag. Ook door conflicten en aanslagen in Paktika blijven vele scholen gedurende lange periodes dicht, hetgeen de plaatselijke kinderen hun kans op scholing ontnemt. Een aantal voorbeelden:

"*Was er ooit een probleem in die school?

Er waren veel problemen

*Ooit een probleem met veiligheid?

De regering was niet actief, taliban waren actief in de regio, sinds 2 jaar zijn de lokale politie actief

*Toen u nog in A was, was er ooit een serieus veiligheidsincident in die school?

Ja veel"

<https://www.pajhwok.com/en/2018/01/25/39-schools-remain-closed-paktika>

SHARAN (Pajhwok): Thirty-nine schools have still remained closed in southeastern Paktika province depriving thousands of children from education, the residents said on Thursday.

Yahya Katawazai, the resident of Janikhel district told Pajhwok Afghan News that government officials had pledged to reopen all closed schools but they did not honour their promise.

Eid Mohammad, the resident of Khoshamand district, there was no school in the district. "No school or tuition centre had been established in the district in the past 16-year," he said.

Acting Education Director Mohammad Karim Atalwal said of the 389 schools 39 had been closed due to which thousands of students had been deprived of education.

"We are trying our best to reopen the close schools, but the Taliban created hurdles and the tribal elders did not fully cooperated, " he said.

(...)

<https://www.tolonews.com/index.php/afghanistan/education-has-deteriorated-past-three-years-survey>

At least 87 percent of the people interviewed believe the state of education is currently at its lowest point and that the sector has deteriorated.

The Foundation of Justice on Tuesday said the state of education in the country had deteriorated significantly in the past three years and that insecurity and poor performance by the ministry of education were to blame for this.

This comes after the foundation carried out a survey and interviewed about 450 teachers, students and tribal elders around the country.

The survey mostly focused on the general state of education and closed schools.

According to the findings, in last three years, education in general hit its lowest- as compared to the last ten years. The foundation said there were two reasons for this. Firstly insecurity was to blame and secondly the ministry of education was at fault.

These findings also indicate that over the past three years, the Ministry of Education has lost many foreign donors due to poor management.

Of all those interviewed, 87 percent believed that education has been badly affected in the past three years because of the National Unity Government (NUG) and they said that previous achievements have been lost.

They also said that corruption and ethnic orientation in the ministry of education had reached its peak in recent years.

(...)

3. Wat betreft de naam van de districtschief die gedood werd in 2011

Het CGVS bevestigt dat verzoeker de naam kent van de districtschief van Sarrawza op het moment dat verzoeker vertrok, Adullah Khair Khaw, en van de districtschief vóór hem, Raz Mohammad. Hiermee duidt hij duidelijk aan kennis te hebben van de regio (kennis die hij overigens hoogstwaarschijnlijk niet zou hebben indien hij niet van die regio afkomstig was).

Echter kent verzoeker de naam van de persoon die daarvoor districtchief was niet, Mohammad Akbar. Volgens het CGVS is het vreemd dat verzoeker de naam van die persoon niet kent aangezien het iemand is van zijn dorp en ook in zijn dorp werd gedood in 2011. Zulke redening is zeer kort door de bocht. Dat van verzoeker wordt verwacht dat hij de naam van de districtschief in kwestie, Mohammad Akbar, kent is inderdaad niet redelijk. Gezien de jonge leeftijd van verzoeker, zeker in 2011, kan niet worden verwacht dat hij de naam in kwestie kent. Bovendien toon hij aan de twee laatste districtschiefs bij naam te kennen. Dat hij niet op elke informatie kan komen, is op geen enkele manier een bewijs dat hij niet afkomstig is uit de regio.

Verzoeker geeft duidelijk te kennen de districtschief in kwestie te kennen. Hij verklaart immers:

**Was er ooit een districtchief die werd gedood?*

Ja

**Hij was van Sarrawza van mijn dorp hij werd gedood door een mijn Naam?*

ik vergat het maar ik ben zeker dat hij van mijn dorp is. " (CGVS 2, p 26)

Op het moment van het verhoor was hij de naam simpelweg vergeten. In ieder geval toont verzoeker wel degelijk aan de chief in kwestie te kennen, door te vermelden dat hij van zijn dorp kwam en werd gedood door een mijn.

<https://www.pajhwok.com/en/2011/05/17/police-post-commander-killed-mine-blast>

GHAZICITY(PAN): A police checkpoint commander was killed and a foreign soldier injured while defusing planted mines in southern Ghazni province, an official said on Tuesday.

The Sulaimanzai police checkpoint commander, Mohammad Akbar, was killed when he along with others security personnel, tried to defuse a mine planted along a roadside in the Da Yak district, the district police chief, Lt. Faiz Mohammad Topan, told Pajhwok Afghan News.

Dat het CGVS door het vergeten van de naam concludeert dat verzoeker niet afkomstig is van de regio is volledig met de haren getrokken. Verzoeker geeft immers zeer duidelijk aan hem te kennen.

4. Wat betreft de bomexplosie aan het districtshuis

Verzoeker toont aan, en het GCVS geeft toe, dat verzoeker op de hoogte is van een bomexplosie aan het districtshuis. Echter vindt het GCVS dat hij hierover vage informatie geeft, nu hij niet weet hoeveel slachtoffers er waren en omdat hij eerst meldt dat er buitenlandse troepen werden gedood in deze aanval maar hier later op terugkomt.

Dit kan geen element uitmaken om te bewijzen dat verzoeker niet afkomstig is uit zijn regio. Inderdaad geeft hij gedurende het verhoor zeer duidelijk aan dat hij op de hoogte is van het incident:

Ja veel incidenten bvb in het districtshuis een motorbom explodeerde

En ook lokale politiecheckpoints werden aangevallen

**Wanneer explideerde die bom in districthuis 1394?*

Zesde maand warm seizoen

(...)

**Die bom in Districthuis mensen dood?*

Veel

Hoeveel ongeveer?

Ik heb geen info maar ik hoorde dat veel mensen werden gedood

**Wat bedoelt u met een motorbom?*

Het was een grote truck Mazda hij reed langs de weg waar het DC ligt en hij explodeerde

**het was niet binnen het districthuis?*

Nee aan de andere kant van het districthuis, dichtbij de omringende muur (...)

(CGVS 2, p. 19)

Verzoeker toont dus zeer duidelijk aan dat hij op de hoogte is van het incident.. Echter kan hij de precieze details over de slachtoffers niet duidelijk opsommen, omdat hij ook maar via kennissen/vrienden/familie ("ik hoorde dat") op de hoogte werd gesteld van het incident. Zo wordt het nieuws ook bezorgd in Afghanistan: via kennissen of via de radio. Aangezien hij er niet in levende lijve bij was, en het hem ter kennis gebracht via kennissen, is het voor hem ook niet mogelijk om het incident tot in detail te kennen. Men kan overigens principieel niet verwachten dat éénieder elk detail van elk incident onthoudt, al zeker niet ingeval er zich meerdere incidenten op een korte periode voordoen. Het CGVS gaat aldus te ver in de mate van detail van elk incident dat zij verwacht en toont duidelijk aan zich subjectief op te stellen ten aanzien van verzoeker.

5. Wat betreft de kennis van verzoeker van afmetingen

Het GCVS haalt aan dat verzoeker zijn vader landbouwer was en dat verzoeker hem hielp op het land.

Meteen moet worden benadrukt dat de keren dat verzoeker zijn vader hielp vrij schaars zijn:

**Toen u in A wie deed het werk op het land?*

Mijn vader

**Hebt u hem ooit geholpen?*

Ja

**hoe vaak?*

Na school hielp ik hem

**elke dag?*

Soms

**hoe vaak per week ongeveer?*

Ik weet niet exact, soms één dag soms twee keer" (CGVS 2, p. 7)

De mate van de hulp van verzoeker dient aldus niet overschat te worden. Het CGVS doet dit toch en vermeldt, op basis van deze aanname, dat het niet mogelijk is dat hij in dat geval zo slecht geïnformeerd is over de gebruikte oppervlaktematen in Afghanistan. Ook neemt zij aan dat zijn profiel ongeloofwaardig is nu hij uitlegt dat klaver drie keer wordt geoogst, waarvan twee maanden na elkaar.

Over wat betreft de oppervlaktematen moet echter worden benadrukt dat de hulp die verzoeker aan zijn vader bood zeer beperkt. Daarenboven werden door zijn familie, in de omgang met hem althans, nooit oppervlaktematen gebruikt. Bijgevolg kan hij er ook niet perfect van op de hoogte zijn. Elke keer als er melding werd gemaakt naar hun landbouwgrond vermeldde de familie enkel dat ze 25 stukken hebben, zonder enige opmeting ervan mee te geven. Enkel de bewoording stukken werd gebruikt om aan te duiden hoeveel grond ze hadden. Verzoeker geeft ook aan nooit in aanraking te moeten komen met afmetingen nu hij nooit zijn land verkocht:

"Ik verkocht nooit mijn land ik hoorde alleen biswa"

(...)

*"*u hebt 25 stukken land hoeveel biswa denkt u ongeveer dat het is?*

"Ik mat de stukken niet ik weet niet welk groter of kleiner is" (CGVS 2, p. 7)

Betreffende de periodes waarin het klaver werd geoogst, dient te worden opgemerkt dat het klaver dat werd gezaaid door verzoeker zijn familie een soort was dat gedurende langer dan een jaar, zonder opnieuw te moeten worden gezaaid, doorgroeit en meerdere keren kan bloeien. Bijgevolg kan het hele jaar door worden geoogst, op verschillende momenten, zoals verzoeker reeds aangeeft:

**Wanneer oogst je het?*

In de drie rondes

In de eerste keer oogsten we in de zomer

In de tweede maand

De tweede keer in de zesde maand

De derde keer in de maand Mizan

**u oogst in de 2de 6de en 7de maand?*

Ja zoiets van soms oogsten we drie keer soms vier keer

**Hoe komt het dat u zo dicht bij elkaar kan oogsten in de zesde en zevende maand?*

Ik weet niet exact soms in de 3de of 4de maand ik weet niet precies" (CGVS 2, p. 9)

Gezien klaver gedurende jaren doorgroeit en meerdere keren kan bloeien, en gezien niet alle 25 stukken tegelijkertijd werden geoogst, kon verzoeker inderdaad geen precieze periodes meegeven waarin klaver door zijn vader werd geoogst. Dit kan inderdaad op alle momenten plaatsvinden, nu klaver meerdere keren kan bloeien tijdens het jaar en ook nu niet alle 25 stukken tegelijkertijd werden geoogst, waardoor er helemaal geen sprake is van gewas dat opnieuw zou moeten groeien (hetgeen uiteraard niet mogelijk is op één maand, maar dat is ook niet wat verzoeker bedoelde).

6. Omtrent de identiteit van de verzoeker (naam en leeftijd)

Het CGVS geeft aan dat er twijfels bestaan over de identiteit en leeftijd van verzoeker. Voor wat betreft de leeftijd van verzoeker dient te worden opgemerkt dat men in Afghanistan heel vaak de precieze leeftijd niet kent. Het is daarom ook zeer moeilijk voor mensen die daar zijn opgegroeid en/of wonen om hun precieze leeftijd te geven, en zeker ook welke leeftijd ze hadden in een bepaald jaar. Bijgevolg worden heel snel vergissingen gemaakt op dit vlak. Verzoeker haalt dit ook aan:

**Wanneer was uw laatste dag op school?*

Tien dagen voor ramadan

**welk jaar?*

1394

**u was toen 16 of 17?*

16

**Hoe is dat mogelijk want u bent 22 jaar nu en het is twee jaar geleden?*

Nee ik denk dat ik 17 was maar ik weet het niet precies

Ik kwam hier en wist mijn exacte leeftijd niet en zei ik ben 19 jaar oud. " (CGVS 2, p. 14)

Het is duidelijk dat door de manier van het stellen van de vraag door het CGVS "u was toen 16 of 17?" zij verzoeker om de tuin wilde leiden, nu zij heel goed weet dat Afghanen het zeer moeilijk hebben met het bepalen van hun leeftijd. Door de vraag op zulke (gesloten) manier te stellen, leek het dat verzoeker enkel de keuze had tussen 16 of 17 jaar (en dat geen enkele andere leeftijd mogelijk was in dat jaar 1394). Het CGVS weet heel goed dat Afghanen hier in de meeste gevallen niet correct op kunnen antwoorden. Verzoeker zegt ook uitdrukkelijk dat hij zijn exacte leeftijd niet wist, doch gaat het CGVS hier niet verder op in en wordt na deze zin geen enkele vraag meer gesteld over zijn leeftijd.

Voor wat betreft de naam van verzoeker klopt het dat verzoeker bij aankomst in België aangaf dat zijn familienaam E. is, in plaats van K.. Dit heeft te maken met het feit dat hij deze naam liever hoort dan Kharoti en hem die naam heeft toegewezen. Dit gebeurt wel vaker in Afghanistan. Daardoor heeft hij nu de gewoonte "E." te worden genoemd in plaats van "K.". Het is ook om die reden dat hij op zijn facebook pagina E. vermeldt als achternaam. Zoals men weet is men dan ook geheel vrij om eender welke naam op facebook te vermelden, ook al wijkt die af van onze echte/officialle naam. Men kan zelfs op alle vlakken compleet andere informatie vermelden over zichzelf op facebook. Hier bestaan geen regels over online. Het is ook omwille van die redenen dat het CGVS niet met enige ernst zulk element kan aanhalen om zijn profiel te ontkrachten. Kharoti is trouwens ook de naam die op zijn officiële identiteitspapieren (taskara) staat, die hij eveneens in originele versie heeft afgegeven. Echter komt het CGVS op een zeer subjectieve manier tot de conclusie dat deze taskara zeker vervalst is, nu hij zogenaamd Westerse kledij draagt en er ouder uitziet dan 16 jaar."

Verzoeker geeft ten slotte nog een theoretische toelichting omtrent "het voordeel van de twijfel".

"In rechte", vraagt verzoeker in hoofddorde dat hem de vluchtelingenstatus wordt toegekend.

Hij herhaalt dat hij een vrees voor vervolging door de taliban heeft omdat hij gevraagd werd door A.M. om informant te zijn voor het NDS. Hij citeert uit informatie waaruit blijkt dat het NDS vaak ongetrainde burgers rekruteert en wijst erop dat hij een originele dreigbrief heeft neergelegd van de taliban. Hij benadrukt dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing geen rekening houdt met de door hem neergelegde dreigbrief of de dreigementen van de taliban.

Verzoeker wijst er tevens op dat hij in december 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende en sindsdien in België verblijft. Hierdoor heeft hij zich aangepast aan de Belgische maatschappij en aan de manier van leven. Hij verwijst naar bronnen die bevestigen dat jongeren die een tijd in Europa geleefd hebben gevaar lopen bij hun terugkeer naar Afghanistan, "doordat zij zich aan een nieuwe samenleving hebben aangepast".

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Na een korte theoretische toelichting, wijst verzoeker andermaal op zijn vrees voor vervolging door de taliban. Hij benadrukt verder dat de veiligheidssituatie en humanitaire situatie in Afghanistan "nog steeds onrustwekkend is" en dat de taliban er aanwezig is, ook in het district Sarrawza waar hij van afkomstig is. Verzoeker verwijst naar informatie van UNAMA, Amnesty International, EASO en Pajhwok inzake de veiligheidssituatie in Afghanistan en verzoekers regio van herkomst. Hij benadrukt dat hieruit blijkt dat zijn regio van herkomst getroffen wordt een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en dat "door de grote aanwezigheid van de Taliban in de regio, die op zoek is naar verzoeker, is het duidelijk dat verzoeker alle redenen heeft om te vrezen voor zijn leven indien hij zou terugkeren naar zijn dorp."

In "uiterst ondergeschikte orde" vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen en licht toe dat:

"Het CGVS heeft de afkomst en nationaliteit van verzoeker duidelijk eenzijdig geanalyseerd : de tegenpartij heeft maar enkele elementen uit het verhoor genomen om haar beslissing te motiveren die allemaal tegen de verzoeker spelen, die enkel en alleen te maken hebben met de kennis van de veiligheidssituatie in de regio in de jaren voor verzoeker zijn vertrek naar België. Het CGVS heeft de andere positieve elementen uit het verhoor helemaal niet opgenomen in haar beslissing (voorbeeld : het profiel van verzoeker, de kennis van verzoeker betreffende zijn Afghaans dorp, het feit dat verzoeker naar de Hayat Baba High School ging, enz....). De beslissing neemt dus niet alle elementen uit het verhoor op en is heel partijdig, des te meer nu het CGVS de eigenlijke vrees van verzoeker bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan zelfs niet in twijfel stelt.

De tegenpartij had inderdaad veel meer precieze vragen moeten stellen aan verzoeker betreffende Afghanistan en had het profiel verzoeker veel dieper moeten analyseren, zonder zich louter en alleen te beperken tot de veiligheidssituatie in de regio een aantal maanden vóór het vertrek van verzoeker naar België, met name incidenten waarbij verzoeker niet rechtstreeks iets te maken had en daarom ook niet tot in detail op de hoogte kan zijn van zulke incidenten.

In het licht van bovenstaande elementen, schendt het CGVS dus ook het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid.

In dergelijke omstandigheden moet verzoeker opnieuw verhoord worden door de tegenpartij.

Bij past het om de bestreden beslissing te vernietigen."

2.1.2. In een aanvullende nota van 18 oktober 2018 voegt verzoeker volgende stukken toe:

- schoolrapporten van de Hayat Baba High School (stuk 3);
- foto's van verzoeker in zijn dorp (stuk 4).

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift dat hij een vrees voor vervolging heeft door de taliban, doch de bestreden beslissing motiveert terecht dat hij de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden herkomst uit Sarrawza, in het district Sarrawza in de provincie Paktika in Afghanistan.

Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volledige medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissing over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de instanties zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en vervolgingsfeiten. De instantie mag van verzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk ook documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

De Raad merkt vooreerst op dat verzoeker ongeloofwaardige en inconsistente verklaringen aflegt over zijn identiteit, leeftijd en zijn profiel van landbouwerszoon. Verzoekers verweer dat hij de achternaam E. liever hoort en men hem daarom, zoals vaker gebeurt in Afghanistan, die naam heeft toegewezen, dat men op facebook eender welke achternaam kan vermelden en dat zijn officiële en origineel neergelegde taskara vermeldt dat verzoeker de achternaam K. bezit, doet immers geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde over zijn achternaam, noch vormt dit een verschoning voor de vastgestelde inconsistenties. De medewerkingsplicht vereist immers van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en relaas, zodat redelijkerwijze ook van verzoeker kan worden verwacht dat hij ook zijn achternaam correct weergeeft van bij aanvang van de procedure. Het feit dat verzoeker bij aanvang van de procedure de achternaam E. opgaf en deze later wijzigde in K. (DVZ-Verklaring, stuk 18, p. 4; Dossier overgemaakt aan CGVS) doet dan ook reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn identiteit.

Waar verzoeker, ter verschoning van zijn inconsistente verklaringen over zijn leeftijd, aanvoert dat men in Afghanistan zijn leeftijd niet kent en er regelmatig vergissingen gebeuren, merkt de Raad op dat dit verweer niet dienstig kan worden aanvaard. Verzoeker verklaarde bij aanvang van de procedure tot het bekomen van internationale bescherming in december 2015 immers dat hij negentien jaar oud was (DVZ-Verklaring, stuk 18, p. 4), terwijl hij tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij in juni 2015, toen hij stopte met school, zestien of zeventien jaar oud was (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 14), hetgeen een dermate significante discrepantie betreft die niet louter kan worden verklaard noch verschoond door de algemene bewering dat men in Afghanistan zijn leeftijd niet kent. Verzoeker kan evenmin gevolgd worden dat de vraagstelling door de *protection officer* ertoe geleid heeft dat hij zich vergiste van de leeftijd, gezien verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde "*Op welke leeftijd stopte je met school? Ik was bijna 16 of 17*" (*Ibid.*). Van verzoeker kan bovendien redelijkerwijze worden verwacht dat hij consistente en coherente verklaringen aflegt over zijn leeftijd, *quod non in casu*.

De motivering in de bestreden beslissing omtrent de foto van verzoeker op zijn taskara is bijkomstig en niet determinerend, wat niet belet dat verzoekers verklaringen omtrent zijn leeftijd ongeloofwaardig bevonden worden, hetgeen steun vindt in het administratief dossier. Kritiek op dit overtuigend motief kan dan ook niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

De bestreden beslissing oordeelde bovendien terecht dat verzoekers profiel van landbouwerszoon wordt ondergraven doordat verzoeker (i) niet op de hoogte is van de oppervlaktematen in Afghanistan en (ii) ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de oogst van klaver.

Verzoeker voert aan dat hij de oppervlaktematen niet kent omdat zijn familie deze nooit gebruikte en zij nooit hun land dienden te verkopen, doch de Raad is van oordeel dat dergelijke verklaringen ongeloofwaardig zijn. Van iemand die verklaart afkomstig te zijn uit een landbouwfamilie op het platteland kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat hij bekend is met de Afghaanse oppervlaktematen en deze kan toepassen, *quod non in casu*. Dit geldt temeer gezien verzoeker verklaarde dat hij zijn vader hielp op het land. Waar hij aanvoert dat *“de mate van hulp van verzoeker dient aldus niet overschat te worden”* en verwijst naar zijn verklaringen dat hij zijn vader één à twee dagen per week hielp (*Ibid.*, p. 7), merkt de Raad op dat van iemand die zijn vader één à twee dagen per week hielp enige mate van landbouwkennis kan worden verwacht.

Om deze reden kan tevens worden verwacht dat verzoeker gedetailleerde en correcte verklaringen kan afleggen over de oogsttijden van de klaver die door zijn familie wordt gecultiveerd en verkocht. Dit is niet het geval, gelet op de vaststelling in de bestreden beslissing dat: *“Uw familie teelde klaver en verkocht deze oogst. U legt uit dat klaver drie keer wordt geoogst: in de tweede maand, in de zesde maand en in de maand Mizan (NPO, p. 9). Mizan is de zevende maand in de Afghaanse kalender, wat dus betekent dat uw familie vlak achter elkaar, in de zesde en zevende maand klaver oogst. U bevestigt dit. Er wordt u dan uitleg gevraagd hoe het kan dat er zo dicht achter elkaar, in de zesde en zevende maand, kan worden geoogst. Hierop begint u te twijfelen over de oogst en zegt u vaag: “ik weet niet exact, soms in de derde of vierde maand ik weet niet precies”(NPO, p. 9). U geeft dus vage en onwaarschijnlijke informatie over een essentiële inkomstenbron van uw familie, met name de klaver die jullie verkopen. U kent wel de plant- en oogsttijden van de tarwe die uw familie cultiveert (NPO, p. 9).”* Waar verzoeker thans aanvoert dat de soort klaver die zijn familie cultiveerde het hele jaar door kan worden geoogst en dat niet alle 25 stukken land die zijn familie bezat tegelijkertijd konden worden geoogst, merkt de Raad op dat hij dit niet vermeldde tijdens het persoonlijk onderhoud, doch verklaarde dat *“ik weet niet exact, soms in de derde of vierde maand ik weet niet precies”* (*Ibid.*, p. 9). De Raad is bijgevolg van mening dat bovenstaand verweer een *post factum* verklaring betreft, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissing en die derhalve niet wordt aangenomen. De vaststelling dat verzoekers landbouwkennis lacunair is, doet aldus afbreuk aan zijn profiel als landbouwerzoon afkomstig van het platteland.

De geloofwaardigheid van zijn verklaringen over zijn verblijf in zijn vermeende regio van herkomst worden fundamenteel ondergraven doordat uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij niet op de hoogte is van de aanval met een raket op de Hayat Baba High School in zijn regio op 20 augustus 2015. In zoverre verzoeker aanvoert dat hij op dat moment ondergedoken leefde omwille van zijn problemen met de taliban, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd waarom van verzoeker, ondanks deze bewering, nog steeds redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij van deze feiten op de hoogte is, gelet op de vaststellingen dat verzoeker verklaarde dat (i) hij zelf tot juni 2015 naar deze school ging en aldus contacten zou moeten hebben op de school, (ii) zijn broers op het moment van de aanval ook naar deze school gingen en (iii) de Hayat Baba High School zich in de buurt van zijn eigen woning bevindt (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 4, 6, 14, 23; DVZ-verklaring, stuk 18, p. 4, 5). Het feit dat verzoeker niet van deze aanval op de hoogte is, doet aldus afbreuk aan zijn verklaringen over zijn herkomst uit Sarrawza en aan zijn verklaring dat zijn familie daar nog steeds verblijft. Het verzoekschrift bevat geen enkele geldige verklaring voor deze vaststelling.

In de bestreden beslissing werd bovendien terecht geoordeeld dat verzoekers kennis over de gouverneurs en districtchefs in zijn regio van herkomst lacunair is. Verzoeker tracht deze bevindingen te minimaliseren door aan te voeren dat men in Afghanistan geen weet heeft van exacte data en dat hij er niet goed mee is, doch dit betreft een louter blote bewering. Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht, zelfs indien hij geen weet heeft van exacte data, dat hij correcte en consistente verklaringen aflegt over de gouverneur die aan de macht was in zijn provincie toen hij er vertrok, *quod non in casu*. Dat verzoeker de naam van de huidige provinciegouverneur kent, doch verkeerdelijk verklaart dat deze tijdens zijn verblijf in België werd aangesteld (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 25-26), terwijl uit landeninformatie blijkt dat hij reeds aan de macht was toen verzoeker zich nog in zijn provincie bevond (Landeninformatie, stuk 16, nr. 3), wijst op een (gebrekkig) ingestudeerde kennis in zijn hoofde.

Dat verzoeker naderhand, na confrontatie met deze vaststelling, zijn verklaringen wijzigt en de landeninformatie bevestigt, kan geen afbreuk doen aan bovenstaande vaststelling.

Verzoeker voert bovendien aan dat hij de naam van de districtschef afkomstig uit zijn dorp tijdens het persoonlijk onderhoud vergat, doch dat hieruit niet kan worden afgeleid dat hij niet afkomstig is uit de regio, doch hij gaat hiermee voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat: *“Dat u de naam van deze persoon (Mohammad Akbar) niet kent, is erg opvallend aangezien het gaat om iemand van uw dorp die volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ook in uw dorp werd gedood in 2011. Net deze naam zou u moeten kennen, aangezien het gaat om iemand uit uw eigen leefwereld. U bevestigt dit zelf wanneer er u gevraagd wordt sinds wanneer Abdullah Khair Khow districtschief is: “De persoon van mijn dorp was de districtschief ik ken hem omdat hij van mijn dorp is maar ik ken de andere chiefs niet”(NPO, p. 26).”* Verzoekers jonge leeftijd in 2011 biedt geen afdoende verschoning voor deze onwetendheid, temeer gezien uit de bestreden beslissing blijkt dat hij inconsistente verklaringen aflegde over zijn leeftijd, gelet op verzoekers hoge scholingsgraad en het feit dat hij in 2011 reeds vijftien jaar oud was. Bovendien kan worden verwacht dat deze kennis in dit geval ook later wordt verworven.

Waar verzoeker aanvoert dat niet van hem kan worden verwacht dat hij elk detail van elk veiligheidsincident dat plaatsvond in zijn regio onthoudt, maar wel dat hij consistente en correcte verklaringen kan afleggen over de veiligheidsincidenten die hij zelf aanhaalt, blijkt dit betoog te klemmen met de gegevens van het administratief dossier. Vooreerst verwijst de Raad naar de bespreking van de motivering over de raketaanval op verzoekers school. Dat verzoeker daarnaast de bomexplosie aan het districtshuis vermeldt en verklaart dat hierbij buitenlandse troepen omkwamen, doch later zijn verklaringen wijzigt en verklaart dat hij niet zeker weet of er Amerikanen zijn omgekomen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 19, 21), wijst op een (gebrekig) ingestudeerde kennis in zijn hoofd. Het loutere feit dat hij deze aanval enkel via kennissen hoorde, kan geen afbreuk doen aan het inconsistente karakter van zijn verklaringen.

In de bestreden beslissing werd bovendien terecht opgemerkt dat verzoekers verklaringen over zijn herkomst worden ondergraven doordat verzoeker op de hoogte is van belangrijke incidenten, doch er niet in slaagt deze, zelfs bij benadering, correct in de tijd te situeren. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat hij niet goed is met data, doch in de bestreden beslissing werd terecht gemotiveerd dat: *“U vertelt over een gekend incident waarbij een groot aantal taliban, volgens u tussen de 180 en 200 gedood werden in misschien 1393, of bijna 1393 (NPO, p. 24). Vermoedelijk bedoelt u hiermee de grote aanval op een Haqqani-kamp in juli 2011, waarbij ongeveer 80 strijders omkwamen. Dit is dus drie jaar of meer vóór de datum van 1393 (21 maart 2014-20 maart 2015) die u geeft. U vermeldt ook een luchtaanval van de Amerikanen op een kliniek in 1392 (21 maart 2013-20 maart 2014) (NPO, p. 24-25). Deze aanval vond echter plaats in 2009, dus niet één of twee jaar, maar zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Dit is een groot verschil en hoewel er van u niet kan worden verwacht dat u incidenten exact in de tijd kan situeren, kan er gezien uw opleidingsniveau wel verwacht worden dat u bij benadering kan zeggen wanneer belangrijke gebeurtenissen plaatsvonden.”* Waar verzoeker aanvoert dat zijn scholingsgraad “zwaar overschat” wordt en verwijst naar informatie over de kwaliteit van het onderwijs in Afghanistan, merkt de Raad op dat verzoeker verklaarde dat hij tot de vijfde graad van het middelbaar onderwijs naar school is geweest, zodat kan worden aangenomen dat hij over voldoende scholing beschikt om belangrijke gebeurtenissen bij benadering in de tijd te kunnen situeren.

Waar verzoeker aanvoert dat de beoordeling van de bestreden beslissing zeer eenzijdig gebaseerd is op zijn kennis van recente veiligheidsincidenten, merkt de Raad op dat de vaststellingen in de bestreden beslissing op zich toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn herkomst niet aannemelijk kan maken. De Raad merkt hierbij op dat tevens werd geoordeeld dat verzoeker zijn identiteit en profiel niet aannemelijk maakt, hetgeen tevens samen wordt beoordeeld met zijn verklaringen over zijn herkomst. Verzoeker preciseert bovendien geenszins met welke verklaringen de commissaris-generaal, en bijgevolg de Raad, rekening zou moeten houden, die dan zouden leiden tot een andere beoordeling in de bestreden beslissing.

De motivering in de bestreden beslissing, zoals hierboven besproken, is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, overgenomen door de Raad: *“In casu werd vastgesteld dat de door u beweerde herkomst uit het district Sar Rawza in de provincie Paktika niet geloofwaardig is. U bent namelijk niet op de hoogte van de veiligheidssituatie in de door u beweerde regio van herkomst.*

Een eerste belangrijk element dat duidelijk op de ongeloofwaardigheid van de door u beweerde herkomst wijst is het feit dat u niet op de hoogte bent van een belangrijk incident in de Hayat Baba High School op 20 augustus 2015. Tijdens clashes tussen de taliban en de autoriteiten landde er een raket in de school. Drie studenten (uit het tweede, vierde en zesde jaar) overleden en één kind geraakte gewond.

U zou van dit incident op de hoogte moeten zijn. U volgde namelijk les in de Hayat Baba High School tot kort voor uw vertrek uit Afghanistan. Omwille van de problemen die u kende, stopte u met school tien dagen vóór de Ramadan, dus op 7 juni 2015 (NPO, p. 14). Nadien – en tot uw vertrek eind oktober 2015 – verbleef u ondergedoken in uw dorp bij familie. Uw broers volgden nog steeds les in de Hayat Baba High School (NPO, p. 23). Eén van hen zat in het vierde jaar, de andere in het vijfde jaar en de derde in het zevende jaar (NPO, p. 6). U woonde bovendien dicht bij deze school. U gaf namelijk als adres bij DVZ: “district Sar Rawza, dorp Sar Rawza, drie kilometer van het districtshuis Sar Rawza, dichtbij een kleine supermarkt en de school Hayat Baba”(NPO, p. 4).

U bent echter niet op de hoogte van het incident waarbij drie kinderen om het leven kwamen in de Hayat Baba school. Gevraagd of er ooit een serieus veiligheidsincident in de school was, antwoordt u dat er veel gebeurde. De bewaker van de school werd gedood en in 1391 (april 2012 – april 2013) werd er een granaat in de school gegooid (NPO, p. 15). De incidenten die u vermeld betreffen duidelijk niet het incident met de raket dat kort voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond. Er wordt dan met u afgecheckt of er het jaar voor uw vertrek uit Afghanistan een veiligheidsincident in de school plaatsvond. U verklaart dat er een mijn werd geplaatst aan de muur van de school omdat de ALP daar soms patrouilleerde. Een ranger voertuig van de politie werd door deze mijn geraakt maar er waren geen studenten die overleden. U hebt geen weet van een incident in het jaar vóór uw vertrek uit Afghanistan waarbij studenten gedood of gewond geraakten. Enkel de bewaker van de school werd vermoord door de taliban (NPO, p. 15-16). Gevraagd of er ooit een raket landde in Hayat Baba school ontkent u dit maar u denkt dat het misschien in Shahid Shar Jani school gebeurde, misschien een jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Het ging echter niet over een raket maar brandstichting. Er landde volgens u anderhalf jaar voor uw vertrek een granaat in de Shahid Sahri Ali school maar er stierf niemand (NPO, p. 27).

Het feit dat u geen weet hebt van de raketinslag op de Hayat Baba school doet zwaar afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw herkomst. Om verschillende redenen kan het niet dat u tot oktober 2015 in Sar Rawza verbleef en niet op de hoogte zou zijn van dit incident. U bent tot uw zestiende of zeventiende jaar naar deze school gegaan en zou er dus contacten moeten hebben die u zouden vertellen over dit schokkende incident. Meer nog, op het moment van het incident volgden uw broers nog steeds les in deze school. Eén van hen zat in het vierde jaar, en was dus een jaargenoot van één van de overleden leerlingen. Dit incident zou dus zeker besproken worden in uw familiecontext. Daarenboven woonde u ook nog eens dichtbij de Hayat Baba school, wat nog een reden is dat een dergelijk incident niet onopgemerkt aan u voorbij kon gaan. Op het moment van het incident zat u weliswaar ondergedoken bij familie, maar u was nog steeds in hetzelfde dorp en gezien het feit dat uw broers les volgden in de school en uw ouderlijk huis er dichtbij is zou dit incident zeker besproken zijn geweest.

Uw gebrek aan kennis over dit incident is dus een zeer duidelijke indicatie van het feit dat u reeds in augustus 2015 niet meer in het district Sar Rawza aanwezig was, en dus niet de waarheid vertelt over uw datum van vertrek uit de regio. Bovendien zaait uw gebrek aan kennis over de raketaanval ook twijfels over de verblijfplaats van uw familie. Zelfs als u de regio al verlaten had vóór augustus 2015, maar uw familie er nog steeds verbleef, zoals u beweert (NPO, p. 6) zou er verwacht kunnen worden dat uw familie u vertelt over dit schokkende incident op de school van uw broers. U weet er echter niets over, wat doet vermoeden dat uw familie ook niet meer in Sar Rawza verblijft. U geeft dus geen zicht op uw eigen datum van vertrek uit het district Sar Rawza, en ook niet op de verblijfplaats van uw familie.

U bent geconfronteerd met het feit dat uw onwetendheid over dit incident de geloofwaardigheid van uw herkomst ondermijnt. U antwoordt hierop dat u 100% zeker bent dat dit incident niet gebeurde, en dat u erover geïnformeerd zou zijn als het gebeurd was (NPO, p. 27). Deze uitleg is echter niet afdoende, aangezien de op het CGVS beschikbare informatie duidelijk aangeeft dat er wel degelijk een belangrijk incident gebeurde in de Hayat Baba school in de maanden voor uw vertrek. Er kan ook geen twijfel zijn dat de informatie waarover het CGVS beschikt en die een aanval op de Hayat Baba school in Sar Rawza district vermeldt, dezelfde Hayat Baba school betreft als diegene waar u naar school ging. Er is volgens u namelijk maar één Hayat Baba school in de regio (NPO, p. 14, 27).

Naast dit zeer belangrijke hiaat in uw kennis dat reeds afdoende aantoont dat het niet geloofwaardig is dat u tot oktober 2015 in de door u beweerde regio verbleef, blijkt uit uw andere verklaringen ook dat uw herkomst niet geloofwaardig is.

U weet niet dat er een jaar voor uw vertrek een nieuwe gouverneur werd aangesteld in Paktika. Van 2010 tot eind 2014 was Mohibullah Samin de gouverneur van Paktika. Hierna werd Abdul Karim Matin aangesteld tot mei 2015, waarna Aminullah Sharaq gouverneur werd. Toen u Afghanistan verliet, was Aminullah Sharaq dus al een half jaar de gouverneur van Paktika. U verklaart echter dat Aminullah Sharaq werd aangesteld toen u al in België was, en dat Mohibullah Samin ging worden veranderd toen u vertrok (NPO, p. 25-26). De verandering vond echter zeven maanden voor uw vertrek plaats. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt op het einde van het onderhoud, verklaart u dat inderdaad Mohibullah Samin reeds vervangen was door Aminullah Sharaq toen u vertrok. Er wordt u gezegd dat dat niet was wat u voordien in het onderhoud zei, en dat u met name zei dat Mohibullah Samin ging worden veranderd toen u vertrok. U zegt hierop dat hij inderdaad een jaar voor uw vertrek werd vervangen en acht jaar de chieft was (NPO, p. 28). Het feit dat u achteraf bevestigt wat u verteld wordt door het CGVS doet niet af aan de onjuistheid van uw eerdere verklaringen. Daarenboven was Mohibullah Samin vier en een half jaar gouverneur van Paktika, niet acht jaar.

U kent de districtschief van Sar Rawza (Abdullah Khair Khow), en ook de districtschief vóór hem (Raz Mohammad). U verklaart dat de districtschief daarvóór van uw dorp was en gedood was door een mijn, maar u kent zijn naam niet (NPO, p. 26). Dat u de naam van deze persoon (Mohammad Akbar) niet kent, is erg opvallend aangezien het gaat om iemand van uw dorp die volgens de informatie waarover het CGVS beschikt ook in uw dorp werd gedood in 2011. Net deze naam zou u moeten kennen, aangezien het gaat om iemand uit uw eigen leefwereld. U bevestigt dit zelf wanneer er u gevraagd wordt sinds wanneer Abdullah Khair Khow districtschief is: "De persoon van mijn dorp was de districtschief ik ken hem omdat hij van mijn dorp is maar ik ken de andere chiefs niet"(NPO, p. 26).

U bent wel op de hoogte van een bomexplosie aan het districtshuis (NPO, p. 19) maar u geeft hier vage informatie over. Zo weet u niet hoeveel slachtoffers er waren en zegt u eerst dat er buitenlandse troepen werden gedood in deze aanval (NPO, p. 19), terwijl u kort daarna daarop terugkomt en zegt dat u niet zeker weet of de Amerikanen er waren, maar dat er zeker mensen van het Afghaanse leger en de ALP werden gedood (NPO, p. 21). U kent ook Azizullah Kamran, een gekende commander in Paktika en hebt bepaalde informatie over hem zoals zijn district van herkomst en zijn functie. Hoewel u weet dat hij ook Dari spreekt, denkt u dat hij van een Pashtoe stam is. Gevraagd of u geen Tadzjiek is, wordt u onzeker en zegt u dat u het niet weet (NPO, p. 20). U bent dus niet goed op de hoogte van zijn Tadzjiekse afkomst en het feit dat hij, door zijn gebrek aan respect voor de mensenrechten, aan de basis ligt van verhoogde spanningen tussen Tadzjiken en Pashtounen in Paktika. U verklaart namelijk dat hij een goede relatie heeft met Pashtounen omdat hij een expert persoon is wat betreft veiligheid (NPO, p. 20-21). De negatieve reputatie van Azizullah is nochtans iets waar u als Pashtou, levende in Paktika, van op de hoogte zou moeten zijn. U weet ook niets over mishandeling door ALP troepen, behalve verplichte rekrutering, huiszoekingen en een verbod om op moto's te rijden (NPO, p. 22-23). Nochtans is het bekend dat de ALP troepen van Azizullah grove mensenrechtenschendingen begonnen in Paktika.

U haalt enkele belangrijke incidenten aan maar slaagt er niet in deze zelfs bij benadering correct in de tijd te situeren. U vertelt over een gekend incident waarbij een groot aantal taliban, volgens u tussen de 180 en 200 gedood werden in misschien 1393, of bijna 1393 (NPO, p. 24). Vermoedelijk bedoelt u hiermee de grote aanval op een Haqqani-kamp in juli 2011, waarbij ongeveer 80 strijders omkwamen. Dit is dus drie jaar of meer vóór de datum van 1393 (21 maart 2014-20 maart 2015) die u geeft. U vermeldt ook een luchtaanval van de Amerikanen op een kliniek in 1392 (21 maart 2013-20 maart 2014) (NPO, p. 24-25). Deze aanval vond echter plaats in 2009, dus niet één of twee jaar, maar zes jaar voor uw vertrek uit Afghanistan. Dit is een groot verschil en hoewel er van u niet kan worden verwacht dat u incidenten exact in de tijd kan situeren, kan er gezien uw opleidingsniveau wel verwacht worden dat u bij benadering kan zeggen wanneer belangrijke gebeurtenissen plaatsvonden. U zegt ook dat de luchtaanval op de kliniek de laatste is die u zich herinnert (NPO, p. 25), terwijl er in Sar Rawza district ook nog in oktober 2013 een luchtaanval plaatsvond waarbij zeven strijders omkwamen.

Bijkomend wijst het CGVS er nog op dat er twijfels bestaan omtrent uw verklaringen over uw identiteit en leeftijd. Met betrekking tot uw leeftijd en uw periode op school zijn uw verklaringen niet coherent. U zei bij aankomst dat u negentien jaar oud was en geboren in 1996 (verklaring DVZ, p. 1). Tijdens het persoonlijk onderhoud zegt u echter dat u in juni 2015, toen u met school stopte, zestien jaar oud was (NPO, p. 14).

Het is niet mogelijk dat u in juni 2015 zestien jaar oud was en bij aankomst in België, vijf maanden later, negentien jaar oud bent. Hiermee geconfronteerd zegt u dat u denkt dat u misschien 17 jaar oud was, en dat u bij aankomst uw exacte leeftijd niet wist en zei dat u 19 jaar oud was (NPO, p. 14). Ondanks het feit dat u tot het elfde jaar naar school zou zijn gegaan, en dus een vrij hoog niveau van scholing hebt genoten, kan u dus in het kader van uw verzoek om internationale bescherming geen eenduidige verklaringen afleggen over uw leeftijd. Bovendien geeft u als geboortjaar tijdens het persoonlijk onderhoud op dat u denkt dat het 1372 is (maart 1993-maart 1994) (NPO, p. 3). Volgens de Afghaanse geboortedatum die u opgeeft was u dus bij aankomst in België 22 jaar oud, niet 19 jaar.

(...)

Er bestaat dus onduidelijkheid over de door u aangegeven leeftijd. Ook over uw achternaam bent u incoherent. Bij aankomst gaf u de naam "E." (zie verzoek om internationale bescherming), die u nadien veranderde naar K.. U gaf de naam "E." op omdat u het graag hebt, maar uw familienaam is eigenlijk K. (NPO, p. 3). Op uw facebook-account is uw achternaam ook "E." (NPO, p. 13). Het is bevreemdend dat u bij aankomst een foute familienaam zou opgeven bij uw officieel verzoek tot internationale bescherming, gewoon omdat u die naam graag hebt.

Ook met betrekking tot het landbouwersprofiel van uw familie zijn er hiaten in uw kennis te bespeuren. Uw vader was steeds landbouwer (NPO, p. 6) en u hielp hem op het land (NPO, p. 7). U verklaart dat uw familie veel gronden heeft, maar u weet niet hoeveel. U verklaart dat het 25 pati of stukken land zijn, maar kan dit niet uitdrukken in jerib of biswa, de gangbare oppervlaktematen voor grond in Afghanistan. U weet ook niet hoeveel één biswa is, u denkt dat het om 40 m² gaat (NPO, p. 7) maar het is 100 m². Gevraagd naar een andere oppervlaktemaat dan biswa of een ander woord dan biswa, verklaart u er geen te kennen en zegt u alleen biswa te hebben gehoord. Wanneer er gevraagd wordt of u al ooit van jerib hebt gehoord, zegt u dan plots dat u dit hoorde als mensen over een hoeveelheid land spraken (NPO, p. 7). U weet echter niet wat groter is, één jerib of één biswa (NPO, p. 7). Eén jerib bedraagt 2000 m² en is dus stukken groter dan één biswa. Dat u als zoon van een Afghaanse landbouwfamilie dermate slecht geïnformeerd zou zijn over de gebruikte oppervlaktematen in Afghanistan doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel. U weet wel dat één mann, een Afghaanse gewichtsmaat, zeven kilogram bedraagt (NPO, p. 9).

Uw familie teelde klaver en verkocht deze oogst. U legt uit dat klaver drie keer wordt geoogst: in de tweede maand, in de zesde maand en in de maand Mizan (NPO, p. 9). Mizan is de zevende maand in de Afghaanse kalender, wat dus betekent dat uw familie vlak achter elkaar, in de zesde en zevende maand klaver oogst. U bevestigt dit. Er wordt u dan uitleg gevraagd hoe het kan dat er zo dicht achter elkaar, in de zesde en zevende maand, kan worden geoogst. Hierop begint u te twijfelen over de oogst en zegt u vaag: "ik weet niet exact, soms in de derde of vierde maand ik weet niet precies" (NPO, p. 9). U geeft dus vage en onwaarschijnlijke informatie over een essentiële inkomstenbron van uw familie, met name de klaver die jullie verkopen. U kent wel de plant- en oogsttijden van de tarwe die uw familie cultiveert (NPO, p. 9).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Sar Rawza gelegen in de provincie Paktika. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Sar Rawza heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 4 januari 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U reageert hierop door te ontkennen dat het incident met de raket in de Hayat Baba school gebeurde en te verklaren dat u nooit uw district verliet (NPO, p. 27). U zegt ook dat u niet goed bent met data (NPO, p. 28). Zoals eerder uiteengezet, verontschuldigt deze uitleg uw gebrekkige verklaringen over de veiligheidssituatie in Sar Rawza niet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Ondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Met betrekking tot uw taskara wijst het CGVS erop dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Afghanistan erg gering is. Gezien het erg makkelijk is om dergelijke documenten te laten aanmaken in Afghanistan, kan ook het louter voorleggen van deze documenten, in de afwezigheid van geloofwaardige verklaringen, uw herkomst en asielrelaas niet aannemelijk maken.

Bovendien werd uw taskara afgegeven op 20 Jawza 1391 (9 juni 2012) en kan deze dus sowieso niet staven dat u na deze datum nog in Sar Rawza hebt verbleven. De dreigbrief en de klacht houden verband met uw asielrelaas, waar gezien de ongeloofwaardigheid van uw herkomst, geen geloof aan kan worden gehecht."

De argumentatie in het verzoekschrift dat het asielrelaas van verzoeker niet ten gronde werd beoordeeld is niet relevant, gezien uit bovenstaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Sarrawza, in het district Sarrawza in de provincie Paktika in Afghanistan. Hierdoor kan evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Verzoeker voert verder aan dat hij een vrees voor vervolging heeft omdat hij omwille van zijn langdurig verblijf in België als verwesterd zal worden beschouwd. Dit betreft echter een loutere bewering die niet wordt onderbouwd door concrete elementen. Hij toont niet aan dermate vervreemd te zijn van Afghanistan dat hij zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken. Verzoeker toont aldus niet aan dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan werkelijk problemen zal kennen omwille van bepaalde opvattingen of het feit dat hij er lange tijd niet heeft gewoond. Hij brengt bovendien geen concrete elementen bij waaruit blijkt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan omwille van zijn langdurige afwezigheid anders gepercipieerd en geviseerd zal worden.

De door verzoeker in zijn aanvullende nota neergelegde documenten kunnen voorgaande vaststellingen niet wijzigen. De Raad wijst er andermaal op dat uit objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 16, nr. 11), met name de "COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude" van Cedoca van 21 november 2017, waaruit blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Bovendien merkt de Raad op dat de door verzoeker neergelegde schoolrapporten op naam van 'Saifullah A. M.' werden opgesteld, terwijl verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming verklaarde Saifullah K. te heten. Dergelijke vaststellingen doen verder afbreuk aan de authenticiteit van deze documenten. Wat de door verzoeker neergelegde foto's betreft, waaruit zijn herkomst zou moeten blijken, merkt de Raad op dat uit de foto's geenszins kan blijken waar, wanneer en onder welke omstandigheden dat deze foto's werden genomen, zodat zij de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst niet vermogen te herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Sarrawza, in het district Sarrawza in de provincie Paktika in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgelouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielpcedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijk onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2, 27).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP